
ORA MARITIMA

Autor:

Data de publicació: 20-12-2013

[Salta a la navegació](#)[Etheostoma](#)

Ora Maritima

Tipus
poema

Fitxa

Autor
Ruf Fest Aviè

¶ra mar¶t¶ma. (també coneguda com Les costes marítimes) és un text sobre geografia descriptiva de l' Hispània prerromana. Va ser escrita en vers, al segle IV, pel poeta llatí Ruf Fest Aviè, i dedicada al seu amic Probe, basant-se en textos més antics, probablement del segle VI aC.

Aquesta obra és de gran rellevància per oferir-nos la més antiga informació de la Península Ibèrica d'un mil·lenni enrere, moment sobre el qual hi ha una gran manca de fonts –informació possiblement obtinguda del viatge d'un marí de Marsella mil anys abans (530 aC).

Aviè exposa, al principi de la seva narració, que va utilitzar textos de Hecateu de Milet, Hel·lànic de Mitilene, Fileo d'Atenes, Escílax de Carianda, Pausímac de Samos, Damastes de Sigeo, Bacoris de Rodes, Euctemó d'Atenes, Cleó de Sicília, Heròdot de Turios i de l'atenès Tucídides.

És la primera vegada que es donen tantes dades d'Iberia en parlar, tant de pobles com d'accidents geogràfics, ciutats, divinitats i altres aspectes culturals. No obstant això, no només es centra a la Hispània prerromana, també ofereix un recorregut per les costes europees passant de la Britannia fins al Ponto Euxino. Només es conserven alguns fragments d'aquesta obra.

Va ser utilitzada com a font d'estudi per estudiosos com Adolf Schulten, que va emprar aquesta obra per teoritzar sobre la possible ubicació de Tartessos.

En l'Ora Marítima (vers 521) també s'esmenta la ciutat presumiblement mítica de Gypsela, situant-la davant o prop de les illes Medes, a Catalunya.

Descripció

El poema està dedicat per Avienus al seu amic Probus. L'opinió més comuna¹, després de l'Ausone i l'Ambrosede Milà², reconeix en ell Sextus Claudius petronius Probus.

Ora Maritima ("la Costa del mar") va ser un poema escrit per avienus que afirmava contenir els deutes del segle 6 aC massiliote Periplus. [1][2] aquest periple poetitzat va donar lloc a una confusió d'afeccionats de les regions costaneres del món conegut. El seu editor A. Berthelot demostrà que les mesures terrestres d'Avienus eren derivades d'itineraris romans, però invertida algunes seqüències. Berthelot va remarcar alguns noms de la costa Hispànica "l'omissió de l'empori, contrastant estranyament amb els noms de Tarragon i Barcelona, pot caracteritzar el mètode d'avienus, que busca documents arcaics i es clona les seves recerques d'elles amb les seves impressions com a oficial del segle IV d.c." (Barthelmy, introducció). Ora Maritima va ser una obra del lector en lloc de la del viatger, on el segle IV l'actualitat s'ha d'interferir principalment en la menció de les ciutats de l'època abandonada[3] (vegeu oestriminis). Els erudits més recents han emposat la dependència massa esgarrifosa de l'exactitud d'Avienus del seu editor, l'historiador-arqueòleg Adolf Schulten. [4] un altre text en cap antic citat per Avienus és el Periplus de himilco, la descripció d'una expedició púnica a través de les costes d'Europa occidental que va tenir lloc al mateix temps de la circumnavegació d'Àfrica per Hanno (c. 500 aC). [5]

Ora Maritima inclou referència a les illes de Ierne i Albion, Irlanda i Gran Bretanya,[6] els habitants de la qual van negociar amb els oestrymnides de Bretanya. [2] l'obra va ser dedicada a Sextus Claudius petronius Probus. També esmenta la ciutat presumiblement mítica de Cypsela a la costa catalana . [Versicle 521]

El text sencer prové d'una única font manuscrita, utilitzada per a l'Editio Software Princeps publicada a Venècia el 1488. [7]

Tipus

La descripció és un viatge.

Fonts

El poema és un recull d'obres anteriors.

Avienus cita, entre les seves fonts, Salluste, Hecatée de Milet, hellanicos d'Atenes, Phileas d'Atenes, Scylax de Caryanée, Pausanias de Samos, Damastès de Sigée, Bacore de Rhodes, Eucemon, Cleon de Sicília, així com Heròdotus i Tucídides.

També cita el viatgede Himilcon, transmès per antics Annals púniques.

Edicions

L'Editio Software Princeps d'Avienus va ser publicat a Venècia el 1488. Es basava en un manuscrit perdut de Giorgio Valla .3.

Referències

Donnchadh Ó Corráin Chapter 1 "Prehistoric and Early Christian Ireland", in The Oxford Illustrated History of Ireland, R.L. Foster, ed. (Oxford University Press) 2000 ISBN 0-19-289323-8

^ Jump up to: a b "Avienus, Rufus Festus" The Concise Oxford Dictionary of Archaeology, Timothy Darvil, ed.. (Oxford University Press) 2002

^ F.J. Gonzalez Ponce, Avieno y el Periplo (Ejica 1995) compara Avienus' literary archaism to Claudian, whose enumeration of German tribes loyal to Stilicho included many purely literary references of tribes that had long ceased to exist.

^ Schulten, Avienus, (Barcelona/Berlin) 1922.

^ ...sicut ad extera Europae noscenda missus eodem tempore Himilco. Toer, H. F. (2008). A History of Ancient Geography. Read Books, p. 109. ISBN 1-4437-2492-0

^ Freeman, Philip. "Ireland and the Classical World". Google Books. University of Texas Press. p. 28. Retrieved 21 May

2019.

^ Avienus, Rufius Festus and Murphy, J. P. (1977) *Ora maritima: or, description of the seacoast from Brittany round to Massilia*. Ares Publishers, p. 100. ISBN 0-89005-175-5

Bibliografia

Luca, Antonelli. *Aviénus et les colonnes d'Hercule* (en francès), 1995.

Daniela, Ugolini; Christian, Olive. *Béziers et les côtes idiomadociennes dans l'Ora Maritima d'Avienus* (vv. 586-594) (en francès), 1987, p. 143-154.

André, Gouron. *Le site de Théliné* (Festus Avienus, *Ora maritima*, v. 687-691), 1992, p. 813-820.

Enllaços externs

Ora Maritima. (en castellà)

Rufus Festus Avienus *Ora Maritima*. (en llatí)

Registres d'autoritat

WorldCat

BNF: cb145250188

GND: 4327977-6

LCCN: no2010049964

VIAF: 305993323

SUDOC: 094593930

Bases d'informació

GEC: 0047460